

Co to jest zaćma i jakie są jej pierwsze objawy?

data aktualizacji: 2021.12.02

Wokół zaćmy narosło wiele nieporozumień. Nie jest to, jak sądzą niektórzy, dodatkowa błona, która zarasta gałkę oczną, powodując utrudniające codzienne funkcjonowanie zaburzenia widzenia. Zaćma to zmętnienie naszej naturalnej soczewki, które może się pogłębiać, prowadząc nawet do całkowitej - choć przez bardzo długi okres czasu odwracalnej - utraty wzroku. Światowa Organizacja Zdrowia wymienia niezoperowaną zaćmę jako przyczynę 35% wszystkich przypadków odwracalnej ślepoty na świecie, co oznacza, że gdyby ludzie, którzy mieszczą się w owych 35% przypadków, poddali się w porę zabiegowi usunięcia zaćmy, mogliby odzyskać wzrok!

Dlaczego ważny jest czas?

Dlaczego "w porę"? Dlaczego ważny jest czas? Otóż dlatego, że zaćma zdiagnozowana w stadium początkowym i usunięta właśnie wtedy to szansa nie tylko na odzyskanie komfortowego widzenia, ale także - podczas jednej operacji - korekcji współistniejących wad wzroku jak krótkowzroczność i nadwzroczność, ale także starczowzroczności czy astygmatyzmu.

Jeśli nie zdecydujemy się na wizytę u okulisty, nie zadbamy o to, żeby wychwycić zaćmę w początkowym stadium, przejdzie ona w końcu w tzw. zaćmę przejrzalą. To już etap, w którym włókna soczewki ulegają stopniowemu upłynnieniu, powodując przesunięcie się jądra soczewki w dół, co w dalszej kolejności może prowadzić do nieodwracalnej ślepoty.

Pierwsze objawy zaćmy

Początki zaćmy mogą być niezauważalne – ot, pogorszenie widzenia, które składamy na karb przemęczenia. Kiedy jednak takie objawy jak:

- pogorszenie widzenia na odległość
- problem z postrzeganiem oraz rozróżnianiem barw
- lepsze widzenie w pochmurne dni
- widzenie przedmiotów „jak przez brudną szybę”
- pogorszenie się samoobsługi w związku z zaburzeniami widzenia

utrzymują się od jakiegoś czasu i nie znikają mimo tego, że jesteśmy wypoczęci i nie znajdujemy żadnych obiektywnych przyczyn ich zaistnienia, koniecznie trzeba udać się do okulisty. Zwłaszcza jeśli ukończyliśmy już czterdziesty rok życia i mamy jakąś wadę wzroku. W początkowym stadium zaćmy lekarz może zalecić podawanie kropli do oczu, ale jeśli nie przyniosą one pożądanego skutku, a zwykle przynoszą go tylko na chwilę, konieczna będzie operacja wymiany soczewki.

Zaćma - kto jest w grupie ryzyka

Zaćma nabyta/degeneracyjna (cataracta acquisita, senilis), czyli zaćma starcza lubi występować rodzinnie. Oznacza to, że jeśli jesteśmy w grupie ryzyka, powinniśmy bardzo dbać o właściwą higienę pracy oraz dietę, przez co możemy proces degeneracji soczewki znacznie spowolnić, a także pamiętać o regularnych wizytach kontrolnych u okulisty. Na część przyczyn mętnienia soczewki nie mamy jednak wpływu i to one ostatecznie przesądzą o tym, że pewnego dnia interwencja chirurgiczna okaże się niezbędna.

Kto jeszcze, oprócz osób mających niekorzystny wywiad rodzinny, jest w grupie ryzyka? Wszyscy, u których zdiagnozowano m.in.:

- cukrzycę
- galaktozemię i inne choroby metaboliczne
- atopowe zapalenie skóry
- zespół Wernera
- zespół Rothmunda
- zespół Lowe'a
- choroba Fabry'ego
- zespół Downa
- nadciśnienie tętnicze
- hipercholesterolemia
- PEX (zespół rzekomego złuszczenia)

Do zachorowania na zaćmę predestynuje zażywanie niektórych leków (np. sterydów), otyłość, palenie tytoniu, nadużywanie alkoholu, nadmierna ekspozycja na promienie UV, a także wysoka krótkowzroczność.

Cicha złodziejka wzroku

Co najważniejsze: w przebiegu powstawania zaćmy nabytej jest wystarczająco dużo czasu na to, żeby tę podstępna chorobę zdiagnozować i zatrzymać jej degeneracyjne działanie – a tym samym ocalić wzrok. Zaćma nie bez powodu określana jest mianem cichej złodziejki wzroku. Rozwija się latami i często zupełnie niepostrzeżenie.

Warto także mieć świadomość, że obok zaćmy nabytej, możemy mieć do czynienia z zaćmą wrodzoną. Zaćma wrodzona może ujawnić się od razu po urodzeniu, ale może też dopiero w wieku szkolnym. Leczy się ją, podobnie jak zaćmę nabytą, wyłącznie operacyjnie – im szybciej, tym lepiej. Pacjenci powinni także wiedzieć, że zaćma może pojawić się jako powikłanie po innych przewlekłych chorobach oczu (np. jaskra, odwarstwienie siatkówki, retinopatia barwnikowa, stany zapalne, duża krótkowzroczność) albo chorobach ogólnoustrojowych (np. cukrzyca, niedoczynności przytarczyc). Zaćmą powikłaną nazwiemy także zaćmę polekową, powstającą wskutek niekorzystnego oddziaływania niektórych leków, np. sterydów, które stosuje się m.in. w astmie i Reumatoidalnym Zapaleniu Stawów czy Chorobie Leśniewskiego-Crohna.

Jakakolwiek jest etiologia zaćmy, z którą się borykamy, jedynym skutecznym sposobem jej wyeliminowania jest operacja jej usunięcia.

Metoda usuwania zaćmy

W [klinice SwissLaser](#) stosujemy Fakoemulsyfikację zaćmy. Jest to metoda polegająca na usunięciu zaćmy za pomocą ultradźwiękowej końcówki i wszczepieniu sztucznej soczewki wewnątrzgałkowej. Zabieg wykonuje się w znieczuleniu powierzchniowym aplikowanym w postaci żelu lub kropli do worka spojówkowego. Na miejsce usuniętej soczewki wkłada się nową – elastyczną, zwijalną, akrylową, która sama rozwija się w torebce naturalnej soczewki i osadza we właściwym miejscu w gałce ocznej. Nacięcie jest minimalne (od 1,5 do 3 mm).

Jesteśmy ekspertami od soczewek premium, które umożliwiają widzenie bez okularów tak z bliska, jak i z daleka.

Źródło: <https://haloursynow.pl/artykuly/co-to-jest-zacma-i-jakie-sa-jej-pierwsze-objawy,18795.htm>